

Pelastusvarmuus

1. Joh. 5:12-21

12. **Jolla on Poika, sillä on elämä.** Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

13. Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

14. Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä.

15. Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi.

On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Sii- tä en sano, että olisi rukoiltava.

17. Kaikki **vääryys** on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään, eikä **Paha pääse häneen käsiksi.**

19. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta **koko maailma on Pahan vallassa.**

20. Tiedämme myös, että **Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen.** Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan **Jeesuksessa Kristuksessa.** Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

21. Lapset, **karttakaa epäjumalia!**

Pelastusvarmuus

Oletko sinä pelastunut? Jos olet, onko sinulla pelastusvarmuus? On olemassa neljänlaisia ihmisiä: niitä, jotka ovat pelastuneet ja tietävät sen ja nauttivat pelastusvarmuudesta; sitten on niitä, jotka ovat kyllä pelastuneet, mutta he eivät omista varmuutta lopullisesta perillepääsystään; sitten on niitä, jotka eivät ole pelastuneet, mutta kuvittelevat olevansa sellaisia; lopulta on niitä, jotka eivät ole pelastuneita ja tietävät sen hyvin itsekin.

Ennen kuin voimme vastata kysymykseen ”Oletko pelastunut?” meidän tulee olla selvillä, mitä pelastumisella tarkoitetaan. Jos ihminen on joutunut veden valtaan ja joku onnistuu pelastamaan hänet, hän tietää vallan mainiosti olevansa pelastunut hukumiskuolemalta.

Kerrotaan miehestä, joka putosi kuohuvaan koskeen. Hädissään hän huusi ”Jumala pelasta minut”. Hän sai sattumalta otteen rannalla olevaan puun oksaan ja huokasi helpottuneena: ”En tarvitse enää Jumalan apua.” Mutta juuri silloin oksa katkesi ja virta vei hänet kuohuihinsa. Silloin hän rukoili uudestaan: ”Jumala ymmärräthän sinä huumoria, pelasta minut.”

Lyhyt pelastusoppi

Kun Raamatun lyhyt ja ytimekäs pelastusoppi on ”Jokainen joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu”, niin siitä ei pidä tehdä sellaisia johtopäätöksiä, että hätäparannus, joka hyljätään heti, kun tilanne helpottaa, olisi aitoa Jeesuksen avuksi huutamista. Jeesuksen nimen avuksi huutaminen sisältää sen, että Jeesus on sekä Va- pahtaja että Herra.

Kun Jumalan pyhän herruuden edessä ihminen tajuaa olevansa matkalla kadotukseen omien syntiensä tähden, Jeesusta huudetaan avuksi siksi, että mitään muuta

pelastusvaihtoehtoa ei ole. Niin kauna kuin ihminen kuvittelee selviävänsä ilman Jeesustakin, hän jatkaa kohti kadotusta, vaikka kiperissä tilanteissa saattaakin huutaa apua Jumalalta. Jeesuksen nimi Herra merkitsee myös sitä, että Häntä avuksi huutava suostuu Herran hallintaan. Vain itsensä suhteen epätoivoon joutuneet huutavat Jeesuksen nimeä ja pelastuvat. He pelastuvat siis Jumalan tuomion alta, kadotuksen alta, Jumalan armon ja laupeuden alle ja saavat perinnökseen iankaikkisen elämän.

Pelastus

Pelastaja on Herra Jeesus Kristus, joka kärsi ristin puulla pelastettavan syntien rangaistuksen, haudattiin ja nousi kuolleista, jotta pelastettava ei vain saisi syntejään anteeksi vaan myös uuden, iankaikkisen elämän kuoleman kukistaneen Jeesuksen seurassa.

Pelastus on muutos ihmisen suhteessa Jumalaan, kun hän saa kohdata Jeesuksen Kristuksen omana Vapahtajanaan ja Herranaan. Se tapahtuu siten, että ihminen huutaa hädässään Jeesusta avuksi, Jeesus tulee hänen elämäänsä. Hän saa omaisuudekseen Jeesuksen täydellisen elämän, jonka Herra eli täällä maan päällä. Jumala katsoo pelastettuun ikään kuin hän itse olisi elänyt täydellisen elämän, osoittaa häntä kohtaan täydellistä mielisuosiotaan. Hänen syntejään Isä Jumala ei koskaan enää näe, koska Jeesus otti ne kaikki hänen sijastaan kannettavakseen ja Jumalan pyhä oikeudenmukaisuus tyhjentyi täysin Jeesukseen.

Pelastettu on siksi vanhurskautettu, hän on Jumalan lapsi ja saa saman perinnön osakseen kirkkaudessa kuin Jeesus Kristus. Pelastettu on ihminen, joka on siirretty synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan, jossa Jeesus päättää hänen asioistaan ja johtaa häntä aitoon vapauteen Jumalan palvelijana.

Raamattu on täysin selkeä siinä, että ihmisen on mahdollista tietää, onko hän pelastettu vai ei, vaikka onkin niitä uskovia ja siis aidosti pelastuneita, jotka edelleen tai sitten ajoittain epäilevät omaa pelastustaan. He ovat kuin merestä valtamerialukseen noukittuja pelastettuja, jotka edelleen kauhistelevat laivan ympärillä kuohuvaa merta, vaikka ovatkin aivan turvassa laivan sisällä.

Kirjeen tarkoitus

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. (13)

Nyt Johannes kirjeensä lopussa selittää, miksi hän sen kirjoitti? Hän kirjoitti ihmisille, jotka uskoivat Jeesuksen nimeen ja omistivat siksi elämän, yltäkylläisen iankaikkisen elämän:

Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää. (12)

Mutta juuri nämä uskovat, joissa asui Pyhä Henki, tarvitsivat tämän kirjeen, jotta he saisivat rohkaisun ja vankan tietoisien pelastusvarmuuden. Heidän ei pitänyt jäädä epävarmoiksi asemastaan Jumalan lapsina. Mekin tarvitsemme tämän Jumalan sanan vakuutuksen, että meillä on uskon kautta Jeesukseen ikuinen elämä.

Ennen, nyt ja tulevaisuudessa

Tässä yhteydessä on mielenkiintoista verrata Johanneksen evankeliumin, Johanneksen kirjeen ja Johanneksen ilmestyksen tarkoitusta ja päämäärää. Uskollisena

omalle tyylilleen Johannes kaikissa näissä kolmessa loppupuolella tähdentää kirjoittamansa tarkoitusta. Evankeliumithan kertovat sen, mitä Jeesus menneisyydessä teki tullessaan ihmiseksi, sovitti syntimme ja kukisti kuoleman ja avasi tien Isän luokse. Kirje taas kertoo, mitä Jeesus tänään Pyhässä Hengessä tekee omiensa elämässä. Ilmestyskirja taas kuvaa, mitä Jeesus tulee tekemään, kun Hän saapuu kirkkaudessaan ja vie historian suureen päätökseen.

Evankeliumin kirjoittamisen tarkoituksen Johannes selittää näin:

Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden. Mutta nämä on kirjoitettu, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään. (Joh. 20:30-31)

Evankeliumi on siis kirjoitettu sitä varten, että sen historiallisen todistuksen perusteella lukija voi vakuuttua siitä, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika. Tämän tosiasioiden luotettavuuden pohjalta ihmisen voi sitten uskossa omistaa niiden merkityksen omakseen, turvata Jeesuksen pelastustekoihin ja saada siten osakseen niissä luvattun elämän.

Nyt kirjeensä lopussa Johanne vakuuttaa noille uskossa evankeliumin sanan vastaan ottaneille, että heillä on iankaikkinen elämä, he tuntevat Jumalan ja Jeesuksen persoonallisella tavalla, he ovat pelastettuja ja heidän pelastuksensa on täysin varma ja luja.

Ilmestyskirjan aivan alussa ja sen lopussa Johannes antaa vakuutuksen siitä, että se mitä hän kirjoittaa tulevaisuuden tapahtumista perustuu menneisyydessä tapahtuneisiin Jeesuksen pelastustekoihin ja siksi tulevaisuus tulee täysin varmasti kulkemaan sinne, minne Herra on sen ilmoittanut vievän:

Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen hengen Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!" (Ilm. 22:6-7)

Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. (Ilm. 22:18-19)

Ilmestyskirjan loppusanat koskevat eivät ainoastaan sitä itseään, vaan myös koko Raamattua. Voimme täydessä luottamuksessa rakentaa elämämme menneisyydessä tapahtuneiden Jeesuksen pelastustekojen varaan tänään ja saamme olla varmat siitä, että edessämme on ihmeellinen tulevaisuus Herran ehdottoman ja täydellisen sanan varassa.

Rukouksen maailma

Pelastustekojen luotettavuudesta uskova saa tehdä myös hyvin käytännölliset johtopäätökset:

Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä. Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet. (14-15)

Tämä lupaus on annettu Herran omille, jotka elävät sellaisessa maailmassa, jota Johannes kuvaa jakeessa 19:

Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

Uskovat elävät maailmassa, joka on joka suunnalta heitä vastaan. Sitä hallitsee Saatana, joka pyrkii estämään Jumalan valtakunnan leviämistä ja pyrkii tekemään uskovat onnettomiksi kuiskutteleamalla heille, ettette kuitenkaan voi uskossa pysyä ja loppuun asti seurata uskollisesti Herran sanaa. Mutta juuri tämän hengellisen taistelun keskellä meille annetaan tämä vahva vakuutus pelastusvarmuudesta ja rukousten kuulemisesta.

Rukouksen lähtökohta on aina se, että me olemme itsessämme avuttomia, me tarvitsemme kaiken aikaa Jumalan väliintuloa ja apua. Olemme kaikessa riippuvaisia Herrasta.

Raamattu toistamalla toistaa suurenmoisia lupauksia rukousten kuulemisesta. Jeesuksen nimessä saamme pyytää, mitä ikinä tahdomme, ja saamme sen. Herra lupaa kuulla jokaisen rukouksemme. Nyt Johannes tekee selväksi, että Jeesuksen nimessä rukoileminen tarkoittaa, että rukoilemme asioita, jotka ovat Herran tahdon mukaisia.

Herra kuulee kyllä sellaisetkin rukoukset, jotka nousevat meidän lihallisista haluis-tamme, mutta vastaa niihin kieltävästi:

Te riitelette ja taistelette, mutta teillä ei ole, koska ette ano. Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne. (Jaak. 4:2-3)

Herra käskee meitä anomaan ja rukoilemaan. Jos ja kun emme ano, emme myöskään saa nähdä Herran tekoja ja niitä rakkauden osoituksia, jotka Herra sisällyttää rukousvastauksiin. Meidän tulee siis anoa ja rukoilla, mutta niin, että etsimme niitä asioita, joita Herra tahtoo.

Sielunvihollinen osaa kyllä tämänkin asian kääntää taitavasti epäuskon puolelle. Kun jokaisen selkeästi Jumalan tahdon mukaisenkin rukouksen perään liitämme sanat: "Tapahtukoon kuitenkin sinun tahtosi!" saatamme itse asiassa ilmaista näin epäuskomme. Kun kerran Herra ei kuitenkaan rukouksiamme kuule, niin tehköön nyt sitten niin kuin Häntä miellyttää.

Meillä on jo kaikki

Tämän epäuskon asenteen Johannes torjuu:

Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

Joskus kuulee opetettavan, että kun joku asia on kerran rukouksessa Herralle jätetty, niin ei sitä enää sen jälkeen tarvitse uudelleen rukoilla. Kuitenkin varsinkin silloin, kun rukoilemme pelastumattomien ihmisten uskoon tulon puolesta, meitä rohkais-

taan olemaan uskollisia ja kärsivällisiä tässä rukouksessa. Paavali kuvaa, miten hän rukoili uskosta osattomien juutalaisten pelastumista. Herran tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat, vaikka kaikki eivät lopulta uskokaan evankeliumiin.

Kerrotaan, että laupeuden työn aloittanut Hursti eräässä rukouskokouksessa kiitti ääneen siitä, että Herra oli pelastanut hänen poikansa. Kuulijat tiesivät, että poika eli yhä täysin pimeydessä, alkoholistina ja selkensä Jumalalle kääntäneenä. Siksi he kysyivät, miksi isä saattoi kiittää poikansa pelastuksesta, vaikka poika vaelsi maailmassa. Hursti vastasi tällä lupauksen sanalla: *Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.* Itse asiassa Hurstin poika tuli uskoon tämän isänsä hautajaisissa. Hänestä tuli sitten isänsä työn jatkaja. Nyt samaa työtä jatkaa Hurstin lapsenlapsi.

Voimme siis uskollisesti ja kärsivällisesti rukoilla pelastumattomien rakkaidemme puolesta ja samalla saamme tehdä sen kiittäen siitä, että Herra on jo kuullut rukouksemme. Vastaus on jo tulossa, vaikka sen perille tuloon voi kestääkin hyvinkin pitkään.

Veli, joka tekee syntiä

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava. Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi. (16-17)

Koska kerran maailma on Pahan vallassa ja koska jokaisessa Pyhän Hengen saaneessa uskovassakin asuu edelleen synnin turmelema luonto, emme voi välttyä siitä, että veljet ja sisaret Herrassakin tekevät syntiä eivätkä ole suinkaan aina heti valmiit tekemään parannusta. Juuri tässä tilanteessa esirukous tulee äärimmäisen tärkeäksi. Siinä me aina ensin joudumme tunnustamaan oman avuttomuutemme ja kyvyttömyytemme auttamaan toisia parannukseen. Tarvitsemme siihen Herran työtä, sitä että Herra vastaa rukouksiimme.

Jaakob puhuu samasta asiasta näin:

Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palaamaan takaisin, niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. (Jaak. 5:19-20)

Jeesus itse määrittelee tavan, jolla kymmentä käskyä vastaan rikkonut ja eksynyt tulee palauttaa parannukseen ja totuuden tielle. Johannes korostaa, että prosessia ei voida käydä ilman johdonmukaista ja keskitettyä esirukousta rikkoneen puolesta:

Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani. Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa. Vielä minä sanon teille: jos kaksi

teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. (Matt. 18:15-19)

Kuoleman synnit

Paljon on taitettu peistä siitä, mitä Johannes tarkoittaa kuolemaan johtavilla synneillä. Todennäköisesti hän viittaa niihin, jotka ovat jättäneet kristinuskon ja alkaneet vastustaa sitä aktiivisesti. Rukous niiden puolesta, jotka ovat hyljänneet lopullisesti ainoa pelastajan Jeesuksen ei siis välttämättä enää hyödytä. Paavali viittaa niihin, jotka nauttivat ehtoollista kelvottomasti erottamatta sitä muusta ruoasta. Ananias ja Safira kaatuivat kuolleina, kun olivat valehdelleet sekä ihmisille että Jumalalle. Pilka Pyhää Henkeä vastaan aiheuttaa sisimmän paatumuksen. Koska emme voi olla varmoja toisen sydämen tilasta, voi olla viisasta jatkaa rukousta niidenkin pelastumisen puolesta, jotka näyttävät tehneen jotain, joka viittaisi kuoleman syntiin.

Johannes torjuu samalla sen käsityksen, että aidosti uudestisyntynyt tekisi kuoleman synnin:

Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään, eikä Paha pääse häneen käsiksi. (18)

Tässäkin lauseessa Johannes käyttää synnin tekemistä kuvaavaa verbiä muodossa, joka viittaa pysyvään ja jatkuvaan synnin harjoittamiseen ilman parannuksen tekoa. Jokainen uskovakin toki lankeaa syntiin ja syntinen liha tahraa parhainkin tekomme, mutta juuri siksi aito uskova käy päivittäin Herran eteen, tunnustaa syntinsä ja syntisyytensä ja omistaa yhä uuden armon ja anteeksiantamuksen Golgatan sovintoveressä. Pyhä Henki johtaa uskovan tähän päivittäiseen parannukseen ja puhdistukseen. Syntisyydestään huolimatta hän kaiken aikaa saa iloita Jumalan lapseudesta ja Jeesuksen vanhurskauden täydellisestä riittävydestä.

Kirjeen yhteenveto

Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen. Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. (20)

Johannes tiivistää koko kirjeensä sisällön tähän lauseeseen. Hän korostaa jälleen Jeesuksen Kristuksen meille antamaa tietoa ja ymmärrystä siitä, millainen Isä, Totinen Jumala on. Evankeliumin sanassa Jeesus itse antaa meille Jumalan tuntemisen. Tämä tunteminen sisältää sen, että olemme Jeesuksen kautta Isässä. Yhteytemme Jumalaan perustuu kokonaan siihen, mitä Jeesus meille antoi, kun Hän puki meidän päallemme oman Golgatalla hankitun lahjavanhurskautensa. Olemme päässeet suunnattoman suurena lahjana osalliseksi itse Jumalan elämästä. Pelastusvarmuutemme nojaa siksi kokonaan ja yksinomaan siihen, mitä Herra Jeesus Kristus on tehnyt hyväksemme ja minkä Hän on lahjoittanut meille Pyhässä Hengessä, kun saimme ottaa vastaan evankeliumin sanan ja saimme kaikki syntimme anteeksi ja avoimen pääsyn Isän rakkauden sydämelle asti.

Jos sinulla on tänään epäilyksiä pelastuksesi suhteen, jos kipulet yhä pelastusvarmuuden kanssa, niin suuntaa koko mielesi, ymmärryksesi Jeesukseen Kristukseen. Hän on sinun pelastuksesi. Hän kykenee myös pitämään sinut omanaan iankaikkiseen kirkkauteen asti. Jätä itsesi ja elämäsi Herran käsiin. Hän sen teki ja tekee.

Samalla kun katselet, millainen on Jeesus, voi olla, että alat ihmetellen ylistämään Häntä hänen käsittämättömän suuren armonsa ja rakkautensa tähden. Elämäsi suuntautuu pois itsestäsi Herraan päin. Saat yhä syvemmin käydä ihaillemaan ja ihmettelemään Hänen olemuksensa kirkkautta, joka loistaa sinulle Golgatan sovitus-työssä.

Lapset, karttakaa epäjumalia! (21)

Johanneksen viimeinen lause saattaa kuulostaa vähän töksähdykseltä. Ikään kuin kaiken tärkeän sanottuaan ja poistuessaan paikalta hän ovelta vielä kääntyy ja muistuttaa: ”Vaikka pelastuksesi on varma Kristuksessa, se ei tarkoita sitä, etteikö jatkossakin Saatana tule kiusaamaan ja levittelemään silmiesi eteen ihastuttavia uusia oppeja tai houkuttelevia kokemuksia ja vielä Jeesuksen nimeen vedoten. Muista heti kääntyä ristillä kärsineen ja ylösnousseen Vapahtajan puoleen, kun pimeys valkeuden vaatteissa tarjoilee sinulle epäjumaliaan!”

Matka jatkuu, taisteluja on vielä paljon edessä, mutta pelastuksesi ankkuri Herra Jeesus on joka hetki kanssasi. Hän ei jätä sinua orvoksi eikä yksin. Pidä siksi tiukasti kiinni Hänen sanansa lupauksista. Jeesus Kristus on tullut kukistamaan Saatanan vallan. Olet kaiken aikaa Voittajan puolella.

Hiromi Haseben todistus

Muistan Koben Raamattukoulusta nuoren neidon, Hasebe nimeltään. Hän kävi kokonaiset kaksi vuotta Raamattukoulua, joista ensimmäisen ajan toimin myös siellä opettajana. Epälukuisia kertoja hän pyysi saada sielunhoitoa, koska hän ei mitenkään kyennyt ymmärtämään Raamatun evankeliumia, vaikka kuinka opiskeli Jumalan Sanaa. Tiesin, että hän kävi myös muiden opettajien luona etsimässä neuvoa samaan kysymykseen. Joskus hän huokaili, pitäisikö hänen saada uudestaan kaste, sillä hänet oli kotiseurakunnassaan kyllä kastettu. Kerran hän taas kyseli, pitäisikö hänen oppia puhumaan kielillä voidakseen uskoa Jeesukseen.

Toisen vuosikurssin lopulla sain häneltä viestin, joka kuului näin:

”Kävin useita kertoja keskustelemassa kanssasi, kun en ymmärtänyt Jeesuksen valmistamaa pelastusta. Se oli minulle todella tuskallista aikaa. Toisen vuosikurssin lokakuussa isäni sai aivoinfarktin ja joutui sairaalaan. Tapahtuma toi pintaan sen, miten syvästi minä olen syntinen. Pian avioliiton solmimisen jälkeen isäni alkoi harjoittaa kotiväkivaltaa äitiäni kohtaan. Sitä nähden ja kokien kasvoin. Yhdessä vaiheessa se oli niin hirveää, että jouduimme keskellä yötä äitimme kanssa pakenemaan kotoa. (Siihen aikaan toisin kuin nykyään kodin sisäisestä väkivallasta ei puhuttu ja sitä pyrittiin kaikin voimin salaamaan. Siksi avun hakeminen oli vaikeaa.) Väkivalta oli kansakoulun kolmannen ja neljännen luokan aikana pahimmillaan. Rakkaudesta meihin lapsiin äitini, joka ei ollut tehnyt mitään pahaa, joutui isäni ja isäni äidin edessä maahan asti polvistuen anomaan sitä, että pääsisi takaisin kotiinsa. Kotiamme hallitsi isäni itsekäs väkivalta.

Sitten tapahtui yhtä ja toista. Isän väkivaltaisuus jatkui yhä, vaikka muuttuikin enimmäkseen henkiseksi ja sanalliseksi muodoltaan. Siksi kun isäni sairastui, sydämeistäni toivoin, että hän kuolisi tai edes äitini ottaisi hänestä nyt avioeron. En osaa tarpeeksi eritellä äitini ja pikkusiskoni tunteita, mutta kyllä hekin vihasivat isää, vaikka heissä oli toisin kuin minussa ehkä hiukan lempeyttäkin tätä kohtaan.

Vaikka olin kristitty ja opiskelin Raamattukoulussa, koin olevani ei-kristittyjä paljon sydämettömämpi ihminen. Lähdin kuitenkin auttamaan äitiäni Nagoyaan isäni jouduttua sairaalaan. Tunsin syvästi alamittaisuuttani siellä.

Jouduin näin ollen olemaan poissa luennoilta puolitoista kuukautta, ennen kuin pääsin palaamaan Raamattukouluun. Syytin poissaolostani vihaamaani isääni ja valitin, että perheeni sairaus sotki opintoni. Mutta syytöksiä täynnä oleva sydämeni inhotti minua. Oli tuskallista nähdä, miten hirveä sydämeni oli. Palattuani kouluun kerron sydämeni tilan eräälle opettajalleni.

Hän sanoi minulle: ”Hasebe, sinä olet ymmärtänyt pelastuksen aivan väärin. Juuri tuollaisen sydämesi tähden Jeesus kärsi sijastasi ristillä.” Silloin vihdoinkin ymmärsin. En ollut lainkaan katsonut Jeesuksen ristin rakkauteen, olin vain tuijottanut omaan synkkään sydämeeni. Silloin ensi kertaa tajusin selkeästi, että Jeesuksen risti oli juuri minua varten.

Tällä tavalla Jumala kirkasti minulle rakkautensa: *”Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.”* (Room. 8:28)

Valmistuttuani Raamattukoulusta palasin Nagoyaan. Siellä osui käsiini Pihkalan opitunneillaan jakama moniste, jota en aikanaan ollut lainkaan ymmärtänyt. Luin se nyt uudestaan ja iloitsin, miten hyvää opetusta siinä oli pelastumisesta ja uskossa kasvamisesta.

Haluan tästedeskin vaeltaa Herran Jeesuksen kanssa. Aina kun lankean syntiin saa toistuvasti palata Jeesuksen ristin ääreen. Saan uuden anteeksiantamuksen ja saan kasvaa armossa. Sen lisäksi haluan jakaa saamastani suuresta armosta niille, jotka eivät vielä tunne Vapahtajaa. Ennen kaikkea haluan kiittää Jumalaa rakkaudesta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. (Nagoya, 2016)

Entä sinä?

Oletko sinä yhä epävarma pelastuksestasi? Onko ehkä sinun elämässäsi sellaisia syntejä, joita sinä salaa suosit ja silti yrität elää ja uskoa Jeesukseen? Herra haluaisi näyttää sinulle, että Hän on tullut pelastamaan ihan oikeita syntisiä. Sinä et itseäsi voi synneistäsi vapauttaa, mutta saat kaikkien salatuimpienkin kanssa tulla Herran kasvojen valoon. Hän antaa sinulle kaiken anteeksi, Hän kykenee katkaisemaan synnin kahleet elämässäsi. Hän on kuollut ristin puolla juuri sinun tähtesi ja haluaa antaa sinulle kaiken anteeksi ja sinulle uuden elämän ja varmuuden siitä, että sinäkin saat olla Jumalan lapsi ja taivaan perillinen.

Jos Herra on kirkastanut sinulle jo pelastustekojensa riittävyuden ja antanut sinun nauttia pelastusvarmuudesta, niin Hän kutsuu sinua jakamaan pelastuksen evankeliumia eteenpäin. Herra haluaa käyttää sinua oman armonsa kirkastamiseksi.